

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.



De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dinsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De Italiaansche regering heeft de wet tot verplaatsing der hoofdstad, ondertekend door alle leden van het kabinet, uitgevaardigd. De uitvoering dezer wet moge enkele weken korter of langer duren, de zaak blijft van 't hoogste gewigt voor de eenheid van Italie. Er zijn mannen, en mannen van gewigt, die aan die eenheid twifelen, ook niettegenstaande de vorderingen, die zij reeds gemaakt heeft. Men zegt onder anderen dat de heer *Thiers* heeft gezegd: „dwaasheden duren het kortst; de Italiaansche eenheid is eene der grootste dwaasheden dezer eeuw; zij nadert reeds haar einde.” Maar ook de blik van een *Thiers* is dikwerf minder juist; het verleden heeft het bewezen. Door de eenheid van wetgeving, de rustig doorgevoerde loting voor de krijgsmacht, door het verbeterd onderwijs is het begrip der eenheid van Italie steeds meer ontwikkeld, en de dezer dage zoo waardig gevoerde be- raadslagingen over de verplaatsing der hoofdstad, de groote meerderheid van 451 stemmen van de 561 leden, der beide kamers, zij zijn de vernieuwde bewijzen, hoe het denkbeeld van *Cavour* dieper en dieper in aller gemoed is ingedrongen. Nog waait over Italie een gure lucht. De nieuwe lente voor zijne volken en stammen is nog strijdend met de ijsslagen, die in bergengten en op hoogten liggen. Nog is het herstel van dat wat in den loop van eeuwen is verloren gegaan, niet volbragt. Maar weegt men alles bij elkander, dan is Italie op den goeden weg en het zal bereiken, wat het met zooveel ernst najaagt, wanneer de mannen in wier handen de natie haar toekomst gesteld heeft, gelijk tot nu toe, met bezonnenheid en geestdrift beiden voor het einddoel bezielde blijven.

In de aangelegenheden der hertogdommen meent men steeds meerdere inschikkelijkheid van Weenen ten opzichte van Berlijn te bemerken. De *Weener Abendp.* zegt niet minder dan dat geen pretendent eigenlijk volledige regten kan doen gelden, en dat redenen van staatkundigen aard dus bij de beslissing van de erfopvolging zeer moeten gelden. Dit is geheel in Pruissischen geest. Gaat het huis

van Habsburg voort zijne willendheid jegens dat van Hohenzollern zoo bepaald te toonen, ook waar het magtsuitbreiding van den nabuur betreft, men zou dan wel tot het denkbeeld moeten komen, dat Pruissen ten opzichte van Hongarije en Venetie stellige beloften heeft gedaan.

Dezer dagen is er gesproken, eerst over vermindering van uitgaven voor marine en oorlog in Engeland, later over verschil omtrent dit vraagstuk gerezen in den Britschen ministerraad; de zaak is daar nog niet beslist tusschen *lord Palmerston* en *sir Gladstone*. Thans heeft het *J. des Déb.* de kwestie der algemeene ontwapening weder ter sprake gebracht in een uitvoerig artikel, waarin het betoogt, dat geheel Europa gedrukt gaat onder het stelsel van gewapenden vrede, 't welk in de laatste jaren is gehuldigd. Waartoe behoeft Engeland zich ten oorlog toegerust te houden? Heeft Rusland een vijand te duchten, nu Polen is ten onder gebracht? Heeft Pruissen niet gemakkelijke laauweren aan de Elbe gewonnen en kan het vooreerst daarmede niet voldaan zijn? En ondermijnen Oostenrijk en Italie hunne financiën niet, door legers op de been te houden, die beide partijen toch niet tegen elkander in 't veld durven brengen? Het *J. des Déb.* komt ten slotte op het denkbeeld van het congres terug. Maar eerder zou men mogen vragen, of niet alleen het wantrouwen in Europa wordt gaande gehouden door Frankrijk, en of, wanneer dit eenvoudig zijn leger geheel op den voet van vrede bragt, Europa dan niet van zelf zou volgen?

In brieven uit Italie leest men, dat de nu onderdrukte beweging in Frioul bewezen heeft, dat *Garibaldi* en *Mazzini* het eens zijn, om te gelijker tijd een opstand in Venetie, Hongarije en de andere Donaugewesten te doen ontstaan. Tevens melden zij, dat op aandrang der Oostenrijksche regering te Konstantinopel Italianen in hechtenis zijn genomen, die zich aldaar naar de havens der Zwarte zee wilden begeven. Moge dit laatste al waar zijn, verstandhouding tusschen *Mazzini* en *Garibaldi* wordt ten zeerste betwijfeld. De jongste inval in Venetie was bovendien op last van geen van beiden ondernomen. Het was niet meer dan eene verkenning, door eenige ondergeschikte hoofden op eigen hand ondernomen.

Naar verhaald wordt, is binnen kort een antwoord van

Rome te wachten op de mededeeling, den 21. Sept. door graaf *de Sartiges* gedaan; althans van de zijde van het Fransche kabinet moet te Rome te kennen zijn gegeven, dat het gaarne voor 1 Jan. met de voornemens van het hof van Rome bekend zou zijn, en *Antonelli* moet hebben beloofd, dien wensch bij den paus te zullen ondersteunen.

Uit Petersburg schrijft men:

De opheffing der kloosters in Polen is weder een der besluiten des keizers, die de algemeene aandacht van Europa zullen wekken en ook verdienen. Hier is men met de ukase tevreden; in het Westen zullen er vele aanmerkingen op gemaakt worden; als men onbevooroordeeld de zaken beziet, dan moet men den maatregel zeker billijken, niet zoozeer nog omdat alle kloosterleven moet worden afgekeurd, maar om het aandeel, dat de Poolsche kloosters aan den opstand hebben genomen.

Terwijl de Poolsche uitgewekenen zendelingen naar het koninkrijk afvaardigden om er eene geheime vereeniging te organiseren, die het geheele land in een net van samenzweringen wikkeld en gereed was om op het van buiten gegeven teeken te handelen, bedienden zich de kloosters, gebruik makende van hunnen invloed op de vrouwen en de lagere volksklasse der steden, van het magtige wapen van den biechtstoel, om de kiemen van omwenteling te vermeerderen en te verspreiden.

Den 11 Junij 1860 gaf *Spleszynski*, een Franciskaner monnik (observant), het sein tot oproerige predikatiën, door de buitengewone kracht zijner rede, bij gelegenheid van de begrafenis der weduwe van *Sorinski*, den generaal der voormalige Poolsche troepen, die in den oorlog van 1831 den dood vond. Sedert dien dag is het onmogelijk de Poolsche geestelijkheid te volgen op haren weg naar den openbaren opstand; alle dagen werden nieuwe processien door de steden gehouden; afzonderlijke gebeden werden in alle kerken opgezegd; vervolgens kwamen de sermoenen, die het volk tot den opstand riepen en de revolutionnaire liederen, die in alle kerken van het koninkrijk herhaald werden.

Den 14 October 1861 werd de staat van beleg afgekondigd, maar dit belette niet dat daags daarna in alle klooster- en parochiekerken een zielmis werd gelezen voor *Kosciusko*, vergezeld van revolutionnaire gezangen en sermoenen, houdende aanhitsing tot brandstichting en plundering. Voor goed werd de opstand georganiseerd, een centraal bestuur kwam tot stand, gelden ter bestrijding der kosten werden ingezameld, dank zij der tusschenkomst van de geestelijkheid, en het geheele land werd tot een gewapenden opstand voorbereid. De monniken der bedelorden doorliepen de steden en het platteland, om de voorgewende nationale offeranden in ontvangst te nemen en revolutionnaire geschriften te verspreiden.

In het najaar van 1861 ontstonden de revolutionnaire vereenigingen, in wier bijeenkomsten de reguliere en de wereldlijke geestelijkheid wedijverden om gemeenschappelijk een verbond te sluiten met den opstand; en men weet dat het besluit, den 13 November 1862 in de vergadering der geestelijkheid van *Podlachië* genomen, de zege heeft verzekerd aan de ultrademokratische partij; de tekst van dit besluit werd in al de bladen openbaar gemaakt. Wat betreft de dienstneming van monniken van verschillende orden bij de oproerbenden, en hunne deelneming aan den gewapenden opstand, voorbeelden hiervan aan te halen achten wij nutteloos. Vele benden werden zelfs door hen aangevoerd, en inmiddels dienden hunne kloosters tot toevluchtsoord voor de opstandelingen, die daar beveiligd waren tegen de troepen en de politie, zich tot benden vormden en het gunstige oogenblik verbeidden om in het veld te rukken. Toen, tot vermeerdering van den angst

en ontsteltenis, benden „gendarmes-ophangers en dolkstekers” werden georganiseerd, legden deze moordenaren in de kapellen en cellen der kloosters den van hen gevorderden eed af. De meeste der eerste revolutionnaire dekreten, proklamatiën en andere oproerige afkondigingen werden in de kloosters gedrukt.

Keizer *Alexander II*, alsnu overtuigd van de onmogelijkheid voortaan aan de klooster in het koninkrijk Polen den exceptionnelen toestand te laten, dien zij tot dusverre genoten, vervaardigde den 27 October (8 November) 1864 een ukase uit, waarbij gesekulariseerd worden al de roomsch-katholieke mannen- en vrouwenkloosters, wier leden een werkzaam deel hebben genomen aan den laatsten opstand, alsmede dezulken, die niet het kanoniek getal personen tellen, zoodanigen, waarin minder dan acht monniken of nonnen verblijf houden. Door deze ukase wordt slechts uitvoering gegeven aan de bul van paus *Benedictus XIV* van 2 Mei 1744. De keizerlijke regering zet de monniken en nonnen der opgeheven kloosters niet zonder bestaansmiddelen op de straat; zij geeft hun de keus tusschen een verblijf in de behouden kloosters en een verblijf in buitenlandsche kloosters, en verstrekt hun bovendien reis- en onderhoudskosten, door toelagen of lijfrenten. Al de kerken dier kloosters worden niet gesloten, maar onder het beheer van de geestelijkheid in het diocees geplaatst, evenzoo wordt gehandeld met de scholen, de seminariën der lazaristen, alsmede met de hospitalen, godshuizen en andere instellingen van weldadigheid, aan de gesloten of gesekulariseerde kloosters verbonden; wat laatstgenoemde instellingen betreft, deze komen onder beheer van de commissie voor binnenlandsche zaken en eeredienst. De kosten van onderhoud worden verschaft uit 's rijks schatkist, om door de inkomsten der kloosters gedekt te worden. De geestelijkheid is in staat gesteld, om door middel van hare vertegenwoordigers, die in de amortisatie-commissie van het koninkrijk zitting nemen, te waken dat die inkomsten aan hare bestemming niet onttrokken worden.

Te Warschau zijn twee jonge dames op den avond, dat zij tot een liefdadig concert zouden medewerken, in hechtenis genomen en drie dagen gevangen gehouden omdat zij niet wilden medewerken tot een concert dat hun vroegere leermeester op verlangen van generaal *Berg* geven zou. Toen zij ontslagen werden is haar op het hart gedrukt, voortaan geene ongesteldheid voor te wenden, als het geldt de vervulling van een wensch des stadhouders.

In eene der jongste zittingen van het congres der Zuid-Konfederatie te Richmond is door een lid uit Noord-Karolina den heer *Leach*, voorgesteld te verklaren dat, wanneer het gouvernement der Unie zich verbond de souvereine regten van elken staat te eerbiedigen, elke staat afzonderlijk op dien grondslag in onderhandelingen over het herstel des vredes zou moeten treden. Dit voorstel is met algemeene stemmen, behalve twee, verworpen.

Sedert eenige jaren heeft zich in België eene vereeniging gevormd, die in alle klassen der maatschappij wordt vertegenwoordigd. Deze vereeniging heeft ten doel om door het bezorgen van voegzame burgerlijke begrafeniszen het kostbare geestelijk geleide naar het kerkhof te vermijden. Nu heeft men onlangs, om daartegen te conkureren, aldaar eene dergelijke katholieke broederschap opgericht, onder den naam van: „Vereeniging der heilige *Barbara*.” Aan deze nieuwe maatschappij heeft koning *Leopold* eene gift van 1000 franks doen toekomen, terwijl de intendant der civiele lijst er een brief bij heeft gevoegd, volgens welk schrijven de koning met groot welgevallen de pogingen van dat gezelschap had opgemerkt, pogingen, „die een zoo waardig antwoord in zich sluiten aan die dolzinnigen,

die onder het voorwendsel van vooruitgang en beschaving, de maatschappij van het christendom zouden losmaken, met gevaar, van ze weder tot de tijden der barbaarsheid te doen afdalen." Dit schrijven verwekt veel sensatie. De liberale pers beschouwt het als een aanval op de vrijheid van geweten, en beweert, dat de intendant zulks wel op eigen gezag zal geschreven hebben. Zonderling genoeg beoordeelt het officieuze, door den heer *Frère* geïnspireerde *Journal de Liège* dit feit geheel op dezelfde wijze.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Den 12 dezer heeft te Doetinchem de vergadering plaats gehad van afgevaardigden uit de belanghebbende gemeenten, om het ontworpen plan tot het leggen van een spoorweg van Zutphen naar Emmerik te bespreken. Algemeen werd het plan toegejuicht en toegezegd om, zooveel de krachten het toelaten, dit plan te ondersteunen en de deelneming op te wekken. Algemeen was men voorts van gevoelen, dat de deur moest worden gesloten voor de gewone financiële operaties, die in den regel tot nadeel der particuliere inschrijvers uitliepen, maar dan moest worden getracht eene maatschappij in het leven te roepen, die door hare soliditeit en door de uitsluitende bedoeling, om alleen de zaak in het belang der betrokken gemeenten te behartigen, het vertrouwen der geldschietters zoude winnen.

Tot leden van het generaal comité werden benoemd: *Franken*, burgemeester te Emmerik; *baron van Hugenpoth*, burgemeester van Bergh; *baron von Godin* administrateur der goederen van den vorst van *Hohenzollern*. te 's Heerenberg; *Simons*, burgemeester te Doetinchem; *Coenen*, wethouder; *Henny*, lid van den raad en *mr Penning*, secretaris van de kamer van koophandel, de laatste drie te Zutphen.

De minister van binnenl. zaken brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat in de tweede helft van Januarij voor de benoeming van surnumerairen bij den waterstaat, tegen eene wedde van f 700 's jaars, een vergelijkend examen zal aanvangen voor hen die te Delft een voldoende examen als civiel ingenieur hebben afgelegd.

Onlangs beriep de Chr. Afgescheiden gemeente te Minnertsga een predikant, die voor eenige dagen uit de provincie Groningen tot haar overkwam en zijne intree-predikatie hield. En wat gebeurt er nu? Nadat de kerk was uitgegaan, zegt een der broederen van den Eerwaarden kerkenraad: „nu dominé, ik zal het jou maar zeggen, wij bedanken jou." Hoe ongaarne ook, dominé moest hierin genoegen nemen, en stond op het punt, om met zijn gezin weder te gaan van waar hij gekomen was, toen hij een beroep ontving van de Chr. Afgescheiden gemeente te Beetgum, 't welk natuurlijk werd aangenomen. 't Is te wenschen voor den predikant, dat hem hier minder spoedig de dienst wordt opgezegd. — Te Middelburg staat thans teregt *Herman Koer*, besch. van doodslag met voorbedachten rade. Uit de verdediging des besch. is o. a. gebleken, dat hij in 1835 te Zwolle uit gegoede burgers geboren, zijne ouders vroegtijdig verloor. Aan duizelingen en bedwelmingen lijdende, even als zijn vader, broeder en zusters, was hij beperkt in zijne keuze van ambacht; in de loting gevallen, teekende hij voor 6 jaar. Nimmer beliep hij een enkele straf, gelijk blijkt uit overgelegde stukken; als onderoff. ging hij naar Indië; de warmte belette hem de studie, daar zijne duizelingen te veel toenamen; hij moest daardoor zijn plan, om officier te worden, opgeven. Deze tegenspoed en zijne ongesteldheid maakten hem mismoedig. Bij de expeditie naar Boni door de koorts aangetast bracht hij 8 maanden in het hospitaal door. In 1862 keerde hij gedeeltelijk hersteld naar het vaderland terug; ook in Indië had hij geen enkele straf gehad. Met zulke goede antecedenten werd

hij kommies te Brouwershaven: waar hij intrek nam bij *Lokker*. Hij werd verliefd op de dochter, die hem wederliefde schonk. De moeder werkte het huwelijk echter tegen, en zijn meisje ging soms met anderen ter kermis. Dit greefde hem te meer, wijl hij zijn geheele toekomst op *Kaatje Lokker* had gebouwd. Toen hij in 't voorjaar verplaatst werd, bleek hem nader *Kaatjes* ontrouw, vooral toen eenige machinisten in huis intrek namen. Ofschoon ieder hem aanraade de betrekking af te breken, kon hij daartoe niet besluiten, hoezeer hij telkens op nieuw gegriefd werd in 't geen hem 't liefste was. Er volgde telkens verzoening en zelfs in een 8 daags verlof ging zij tweemaal met den besch. ter kermis naar Zierikzee, den 10. en 13 Sept. Toen hij *Kaatje* echter toevallig in de armen van een der machinisten zag, werd de besch. bijna waanzinnig van droefheid. Hij wil toch weder vergeven, maar wordt en door moeder en door dochter hard bejegend, zelfs voor gekke, waanzinnige vent gescholden. Toen kwamen er allerlei ongelukkige denkbeelden bij hem op; hij wilde *Kaatje* en zich zelve doodden. Werkelijk kocht hij een pistool, maar alleen met het plan, nog eene verzoening te bewerken, of zich in *Kaatje's* tegenwoordigheid te doodden. Toen hij haar dit beleet, antwoordde zij: dan zal ik nog om je lagchen. Zoo bespot vraagt hij zijn portret en brieven terug, terwijl hij die van zijn meisje teruggeeft; zij voldoet daaraan met de hem grievende woorden: hier is een van die prutsen, de anderen kan ik niet vinden. Op deze nieuwe beleediging, schiet de besch. met de oogen afgewend het pistool op *Kaatje* af, die dood ineenzakt. Hij wil zich evenzeer doodden, maar 't pistool weigert tot tweemaal toe, en toen hij zich wilde verdrinken werd hij uit het water gehaald.

Zeventig jaren geleden, zoo meldt de *Echo du Parlement* stierf te Rotterdam een rijk koopman, genaamd *Moses P.*...., een fortuin van minstens 200000 gulden nalatende. Daar er geen testament bestond en geen directe afstammeling van den overledene zich opdeed, kwam er natuurlijk een fameux proces aan den gang om te weten, wien de erfenis toekwam. Dit proces, dat in 1794 begon, was eenige maanden geleden nog niet geëindigd, toen door den dood van een der heftigste eischers, de anderen van den eisch afzagen. Inmiddels is de som van f 200000, door oploop van intresten, tot eene hoogst aanzienlijke som gestegen. Daar men wist dat er nog een directe afstammeling in het leven was, van wien men in lang niet gehoord had, deed men het noodige onderzoek, hetgeen ten gevolge had, dat men hem vond, wonende op zeer eenvoudige wijze in de rue Boquerde, te Antwerpen. Waarschijnlijk zal deze man spoedig in het onverwachte bezit van een groot vermogen komen. — In den Amerikaanschen burgeroorlog behoort het niet tot de zeldzaamheden dat ook vrouwen medevechten. Zoo bevindt zich thans in Maine, zekere mevrouwe *Frances L Clayton*, die in het jaar 1861 in het leger van *St. Paul* in *Ninnesota* met haar echtgenoot dienst nam en aan zijne zijde streed tot dat hij aan de *Stone Rivier* sneuvelde. Zij heeft 18 veldslagen medegemaakt, werd eenmaal gevangen genomen en driemaal gewond. Na den dood van haar man gaf zij aan haren generaal te kennen, dat zij eene vrouw was, en werd diensvolgens uit de dienst ontslagen.

Voor hen die hechten aan het onheilspellende van het aantal 13, diene de mededeeling, dat de *Toulouse* sedert 1854 eene vereeniging bestaat van 13 geneesheeren, die iedere maand bijeenkomen tot het houden van een feestmaal in de kamer n^o. 13 van het voornaamste hôtel der stad, en dat sedert 10 jaren geen dier heeren gestorven is!

Een jong mensch te Parijs, die den volgenden dag in het huwelijk zou treden, zeide tot zijn schoonvader, in tegenwoordigheid zijner bruid: „Ik wil dat onze echtverbintenis precies om 11 ure zal plaats hebben. Ik wil, dat het diner in de *Frères Provenceau* zal gegeven worden en dat er goede muziek aan tafel zij. Denzelfden avond wil ik nog naar *Fontainebleau* vertrekken." „Uw bruidegom wil zeer veel," zeide de moeder tot de bruid. „Och, mama, laat hem zijn gang maar gaan," antwoordde de bruid lagchend, „hij maakt zijn laatsten wil."

ADVERTENTIE.

VERKOOP VAN ONROEREND GOED.

Men is voornemens op Donderdag den 29sten December 1864, des voormiddags om elf uur, in het logement van de Weduwe BEHNEN te *Elten in Pruissen*, de navolgende ONROERENDE GOEDEREN in het openbaar te veilen:

1°. De te *Elten* gelegen Onroerende Goederen van de Familie VAN DER RENNE, bestaande in twee ruime massief gebouwde WOONHUIZEN, waarvan het eene sedert vele jaren en ook nu nog tot Opvoedings-Instituut voor Jongeheeren wordt gebruikt, met TUIN, BOSCH en WEILAND, benevens 244 stuks zware OLMEN, EIKEN, LINDEN en ACACIA-BOOMEN, voor Planken en Timmerhout allezins geschikt, terwijl deze bezitting, in één geheel aan elkander gelegen, voor elke inrigting, maar bijzonder voor het aanleggen eener Fabriek geschikt is. — Dezelve heeft eene grootte van 9 Morgen, 158 Roeden en 30 Voet en is getrxeed op eene waarde van 10378 Thaler 4 Silbergrossen.

2°. De LENTINGS-HOFSTEDEN *Terhegge* genaamd, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van *Elten*, en aan de zich aldaar bevindende Stations van de Keulsche-, Mindensche- en Rhijnsche Spoorweg-Maatschappijen, aan de Erven VAN DER RENNE, GORIS en JANSSEN toebehoorende, bevattende buiten WOONHUIS, SCHUUREN en SCHAAPSHOK, 162 Roeden, 80 Voet TUIN, 37 Morgen, 97 Roeden BOUWLAND, 33 Morgen, 76 Roeden, 40 Voet WEILAND, 22 Morgen, 86 Roeden, 40 voet HOUTGEWAS en HEIDE; in het geheel alzoo eene oppervlakte beslaande van 94 Morgen, 62 Roeden, 60 Voet, getaxeerd op eene waarde van 13163 Thaler, 26 Silbergrossen en een in de Nederlanden, aan de Pruissische grenzen liggend stuk BOUWLAND, groot 83 Roeden, Nederlandsche maat.

De bezittingen, sub N°. 1 vermeld, kunnen met 1 Mei 1865 en die sub N°. 2 vermeld, met 1 Mei 1866 aanvaard worden.

De verkoopswaarde liggen ter inzage ten Kantore van den ondergeteekende te *Emmerich*.
Emmerich, den 19den November 1864.

HOLJINCK,

Justitieraad en Notaris.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag den 13 Januarij 1865, des middags ten 12 ure, zal aan het Gemeentehuis te *Brummen* worden aanbesteed:

Het maken van Grindwegen, van Brummen naar Voorst en van Brummen naar Loenen, te zamen ter lengte van 16,800 ellen.

Het bestek en de voorwaarden liggen ter inzage bij WILLEMSSEN, de wed. VAUPELL en LEUSVELD te *Brummen*; bij SCHOONMAN te *Voorstonden*; bij WESTHOF te *Dieren*; bij SCHUP en LEENDERTS te *Zutphen*; bij HOLTUS en MAIJEN te *Arnhem*; bij STOTTELAAR en WIEGERINK te *Groenlo*; bij KETS te *Keppel*; bij KEMPERS te *Wehl* en bij WUNDERINK aan den *Bremer*; voorts aan het Gemeentehuis te *Brummen*, alwaar de kaarten ter inzage liggen en bestekken tegen betaling van 50 cents te bekomen zijn.

De aanwijzing zal geschieden op Maandag en Dingsdag den 9 en 10 Januarij 1865, beginnende te *Brummen* des voormiddags ten 9 ure, terwijl de inschrijvings-biljetten, Donderdag den 12 Januarij 1865, vóór 12 ure aan het Gemeentehuis moeten ingeleverd zijn.

Nadere informatiën zijn te bekomen bij het Gemeentebestuur van *Brummen* en bij den Heer B. BERKHOUT te *Zutphen*.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

De Notaris VAN DER DUSSEN, zal, Donderdag 29 December 1864, des middags 12 uur, in de „*de Luchte*” te *Spankeren*, ten verzoeken van den HoogWelGeb. Heer A. Baron VAN RHEMEM van den *Gelderschen toren*, publiek verkoopen:

Onderscheidene perceelen EIKEN-, NOTEN-BEUKEN-, PEPPELEN en DENNENBOOMEN, geschikt voor Timmerhout, Klompen, Rekkens, enz., uitgebakend onder het Landgoed „*den Gelderschen toren*” te *Spankeren*, onder *Rheden*.

Aanwijzing door H. WIJNEN, werkbaas aldaar.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 19 December 1864.

2½	Ct Nederl.	61½
4	„	95½
2½	„ Spanje	39½
3	„ binnenl.	42½
3	„ Portugal 1856/1858	45½
5	„ Russen 1828/29	98½
5	„ Stiegl. 6e Serie	79½
5	„ Oostenrijk Metall.	56½
5	„ National	62½
5	„ Amsterd.	81½

Koers van het Geld: Beleening 6, Prolongatie 7, Disconto 6½ pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 24.00; Dito Nat. / —; Diverse Engelsche per L / 11.60; 3 pCt. Eng. Russ. L / 11.60; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / —; Russen in Z.R. / 29½; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / —; Napelsche / —; Spaansche / —; Amerikaansche Dollars / 2 32.

GRONINGEN, den 16 December 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.10 à / 7.30. 70 P. Nieuwe dito / 6.30 à / 6.55. 68 P. Dito dito / 5.90 à / 6.10. 70 P. Dito witte / 7.30 à / 7.50. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.80. 70 P. Dito / 5.60. 70 P. Buitenlands / 5.70. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.25. 65 P. Dito / 5.85. 64 P. N. Zw. Z. dito / 5.35. 68 P. Dito / 6.15. 52 P. N. Winter Garst / 3.50. 56 P. Dito / 4.15. 60 P. N. Knobbe Garst / 4.35. 44 P. N. Dikke Haver / 2.80 à / 2.85. 50 P. Dito / 3.25 à / 3.30. 36 P. Witte Voer Haver / 2.20. 40 P. Dito / 2.55 à / 2.60. 38 P. Zw. Voer / 2.25. 44 P. Dito / 2.90. Paardeboonen / 4.25 à / 5.25. Gort (grove) / 6.80 à / 7.00. Dito (puik) / 7.10. à / 7.50. Dito (parel) per 100 N. P. / 8.75 à / 12.00. Koolzaad / 10.50 à / 12.75. Geel Mosterzaad / 6.50 à / 11.00. Raapolie / 40.50. Lijnolie / 33.25. Raapkoeken 1040 stuks / 96.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 14.00.

ARNHEM, den 16 December 1864.

N. Tarwe / 7.50 à 9.00. Rogge / 5.00 à 6.15. Boekweit / 6.10 à 6.80. Garst / 4.50 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.40. L Haver / 3.25 à 3.80. Witte Boonen / 16.00. Duivenb. 7.50. Gr. Erwten / 7.60 à 8.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 7.60. Geele Erwten / 7.00 à 7.50. Graauwe Erwten / 7.00 à 8.00. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 100 à 116 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 17 December 1864.

N. Tarwe / 7.50 à 8.25. Rogge / 5.70 à 6.00. Boekweit / 6.20 à 6.75. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 2.80 à 3.50.

Aardappelen / 1.50 à 1.75.

Boter 105 à 110 centen het Ned. Pond

ZUTPHEN, den 15 December 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 9.25. Rogge / 5.75 à 6.20. Boekweit / 5.75 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.50 à 4.00. Boter / 22.00 à 24.50. Aardappelen / 1.75 à 2.00.

DEVENTER, den 16 December 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 5.60 à 6.20. Boekweit / 5.75 à 6.40. Garst / 4.25 à 5.00. Haver / 3.00 à 3.75. Boter 1e soort / 23.50 à 25.50. 2e soort / 19.75.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.